

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118201079
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8118201079.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovéj a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcu: Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. G. XXXX/X, XXX XX O., právne zastúpený: Mgr. Ernest Vokál, advokát so sídlom Hlavná 61, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 9C/3/2018-148 zo dňa 11.03.2019, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 10 000 €, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.
II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou, súdu doručenu 01.02.2018, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplata sumy 10.000,- eur z titulu nemajetkovej ujmy. V dôvodoch žaloby uviedol, že dňa 15.09.2015 bol vyhotovený videozáznam počas výkonu služby príslušníka PZ služobne zaradeného na ODI OV ORPZ v Prešove, práporčíka M. E., a to druhým členom hliadky. Predmetný videozáznam zdokumentoval dychovú skúšku žalobcu na alkohol, ktorú musel vykonať v rámci cestnej kontroly. Tieto videozáznamy sa ukladajú do počítačov umiestnených na ODI OR PZ v Prešove zabezpečené jednotným heslom, ktoré mali k dispozícii jedine príslušníci PZ služobne zaradení na ODI OR PZ v Prešove. Videozáznam bol nezákonne skopírovaný a dňa 30.12.2016 neoprávnene zverejnený na internetovej sieti z nezistenej IP adresy na stránkach www.youtube.com <<http://www.youtube.com/>> s názvom „Ta z kade paru zoberem“. Len na predmetnej stránke je ku dňu 16.01.2018 viac ako 20 videí, ktoré majú spolu už viac ako 430 000 videní. Na stránke www.mojevideo.sk <<http://www.mojevideo.sk/>> dosiahla sledovanosť neoprávnene zverejneného videa dokonca viac ako 500 000. Videozáznam bol prebratý aj médiami s celoslovenskou pôsobnosťou ako napr. bulvárne noviny G. Y., O., televízia M. a veľa ďalších. Taktiež viacero celoslovenských médií zneužilo zmedializovanie osoby žalobcu pri dopravnej nehode zo dňa 03.04.2017, ktorej bol účastníkom a túto dopravnú nehodu spojili s predmetným záznamom z dychovej skúšky, čím opätovne výrazne sťažili jeho spoločenské spolunažívanie. Z dôvodu neoprávneneho zverejnenia videozáznamu došlo k vážnemu poškodeniu jeho cti a dôstojnosti, čo pociťuje jeho rodina, ktorá je spolu s ním vystavená verejnému posmechu. Mal za to, že tým došlo k vzniku škody, resp. nemajetkovej ujmy nesprávnym úradným postupom. Štát zastúpený Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky je povinný zabezpečiť také podmienky, aby neboli zverejňované a zneužívané videozáznamy, ktoré boli zadovážené pri výkone služby a sú nezákonným zásahom do práv a právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Porušením tejto

zákonnej povinnosti došlo k zosmiešneniu jeho osoby pred širokou verejnosťou a k poškodeniu jeho dôstojnosti a cti, ako aj dôstojnosti a cti jeho rodiny.

Súd konštatoval, že žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že z dychovej skúšky žalobcu bol neznámou osobou vyhotovený obrázok a zvukový záznam, aj keď bol vyhotovený, nebolo preukázané, že videozáznam bol vyhotovený povereným príslušníkom ODI OR PZ PO, videozáznam z dychovej skúšky nebol zverejnený na žiadnej oficiálnej internetovej stránke, prípadne verejnom profile na sociálnych sieťach, ktorými disponuje Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky.

Z dôkazov, ktorými súd prvej inštancie disponoval, zistil, že uznesením Sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR č. ČVS:SKIS-43/OISV-V-2017 zo dňa 07.04.2017 došlo k odovzdaniu veci podozrenia, že: „Dostal nestotožnený príslušník PZ služobne zaradený na ODI OVS OR PZ v Prešove v presne nezistený deň od mesiaca august 2015 do 30.12.2016 v Prešove na ODI ORPZ zo služobných počítačov určených na ukladanie videozáznamov a záznamov z výkonu služby skopírovaním zneužil videozáznam zhotovený počas výkonu služby v Prešove na ul. M. tým, že dňa 30.12.2016 ho neoprávnené zverejnil na internetovej sieti z nezistenej IP adresy na stránkach www.youtube.com s názvom „Ta z kade paru zoberem“. Videozáznam bol vyhotovený počas výkonu služby príslušníka policajného zboru služobne zaradeného na ODI OVS ORPZ v Prešove. Žalobca súdu predložil ukážky z elektronických médií s článkami ohľadne predmetnej dychovej kontroly a následnej nehody spôsobenej žalobcom spolu s vyobrazením jeho tváre v celom rozsahu. Články majú názov napr.: „Tentoraz policajtom nenadával a k skutku sa priznal.“, „Dôchodca, ktorý bavil internet nadávkami pri policajnej kontrole má problém: Zrazil ženu na priechode.“, „Video bezradného šoféra pri fúkaní valcuje slovenský internet: „Ta skadzi paru zoberem.“ Na prehratých videách je zobrazená dychová skúška žalobcu, ktorý dychovú skúšku komentoval, jej vykonávanie, ako aj výsledok, a to aj rôznymi vulgárnymi výrazmi. Na internete bol aj inzerát o možnosti kúpy trička s vetou „Ta skadzi paru zoberem“.

Žalobca pred súdom prvej inštancie uviedol, že ho nahnevalo, že to „dali na internet“, nič by nezmohol proti tomu, že to bolo zaznamenané na počítači, tak sa zasmiali, bol by sa tiež zasmial, ale zasiahlo to do jeho rodinných záležitostí. Žalobca pred súdom opísal viaceré situácie, pri ktorých sa ľudia aj maloletí zastávajú s komentárom „skadzi paru zoberem“. Niektorými bol nazvaný v zápornom zmysle celebritou. Hanbí sa, ľudia sa mu posmievať.

Súd prvej inštancie s odkazom na ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci - § 9 ods. 1, 4, § 17, § 69 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore, § 11 Občianskeho zákonníka konštatoval, že žaloba bola dôvodná. Zákon síce oprávňuje Policajný zbor vyhotovovať zvukové, obrazové alebo iné záznamy, je však povinný získaný záznam zabezpečiť proti neoprávnenému prístupu, zmene, zničeniu, zneužitiu alebo neoprávnenému spracovaniu. Podľa súdu prvej inštancie zo zoznamu sa nejaví, že svedkami kontroly boli iné osoby. Bolo zákonnou povinnosťou policajného zboru urobiť také opatrenia, aby vyhotovený záznam nebol „vynesený“ mimo služobný počítač, v ktorom bol uložený. Podľa súdu na zodpovednosti žalovaného nič nemení to, že sa nepodarilo zistiť osobu, ktorá záznam vyniesla a osobu, ktorá záznam zverejnila na internete. Zodpovednosť štátu ako zodpovednosť za výsledok je zodpovednosťou objektívnou. Nepochybne došlo k zníženiu cti a ľudskej dôstojnosti žalobcu, preto žalobe vyhovel.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP.

Voči rozsudku sa odvolal žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že pokiaľ súd prvej inštancie uviedol, že za nesprávny úradný postup mal to, že bolo základnou povinnosťou policajného zboru urobiť také opatrenia, aby vyhotovený záznam nebol vynesený mimo služobný počítač, v ktorom bol uložený, samotný „únik“ videozáznamu ešte neznamena, že poškodenému vznikne škoda. Žalovaný nezverejnil predmetný videozáznam na žiadnom svojom oficiálnom profile na sociálnych sieťach, prípadne internetovej stránke, ktorú spravuje. Žalobcovi nemohol vzniknúť nárok na náhradu nemajetkovej ujmy skutočnosťou, že neznáma osoba (pravdepodobne poverený príslušník policajného zboru Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove) skopíroval videozáznam žalobcovej dychovej skúšky. K vzniku ujmy žalobcu mohlo dôjsť až okamihom zverejnenia videozáznamu. Už v priebehu konania namietal, že videozáznamy, dôkaz, ktorými bol vykonaný, boli upravované. Poukazoval aj na profily osôb, ktoré videozáznam upravovali a zverejňovali. Pokiaľ sa súd prvej inštancie priklonil k tvrdeniu žalobcu, že nevedel, že je snímaný a arbitrárne zhodnotil, že snímanie bolo robené utajovaným spôsobom, poukázal na to, že už vo vyjadrení k žalobe žalovaný poukázal na to, že záznam z vykonania dychovej skúšky žalobcu bol vykonaný služobnou videokamerou zn. B.. Ide o videokameru tzv. „do ruky“ s výklopným mechanizmom, obrazovkou na sledovanie snímaného obrazu. Je preto ťažké nevšimnúť si pre snímaný subjekt, že je objektom snímania. Žalovaný tiež poukázal na obsah samotného videozáznamu. Poverení príslušníci

policajného zboru pri dychovej skúške žalobcu postupovali nielen v zmysle právnych predpisov, ale aj v zmysle morálnych pravidiel a zásad. Zverejňovanie videozáznamu a upravených videozáznamov inými osobami, nie žalovaným, pramení z verbálneho prejavu samotného žalobcu. Ak žalobca tvrdí existenciu nemajetkovej ujmy, príčinou jej vzniku môže byť na jednej strane verbálny prejav žalobcu, ako aj zverejňovanie videozáznamu a upravených videozáznamov osobami, ktoré ich zverejňujú, pričom žalobcovi nič nebráni domáhať sa voči týmto subjektom ochrany osobnosti. Žalovaný poukázal na to, že vzťah príčiny a následku musí byť priamy, bezprostredný, nestačí, ak je len sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Príčina musí mať nepochybnú vecnú väzbu na vznik škody; príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím či nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou nie je daná tam, kde do deja vstúpila iná - na právne kvalifikovanej okolnosti na strane štátu nezávislá - skutočnosť, ktorá je pre vznik škody rozhodujúca, teda ak je vznik ujmy vyvolaný bezprostredne okolnosťou, ktorá nemá vecný vzťah k vydaniu nezákonného rozhodnutia či nesprávneho úradného postupu; žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie.

2. Krajský súd v Prešove rozsudkom sp.zn. 9Co/65/2019-217 z 03.12.2019 rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol a priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu prvoinštančného ako aj odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Poukázal na to, že zodpovednosť za nesprávny úradný postup je jednou z foriem objektívnej zodpovednosti štátu bez ohľadu na zavinenie. Štát zodpovedá za škodu pri súčasnom splnení existencie škody alebo nemajetkovej ujmy, medzi existenciou nesprávneho úradného postupu orgánu štátu a vznikom škody má byť príčinná súvislosť, nemusí ísť pritom o príčinu jedinú, stačí ak ide o jednu z príčin, ktorá sa podieľa na nepriaznivom následku. Musí ísť však o príčinu podstatnú. Keď je príčin viac, pôsobia z časového hľadiska buď súbežne alebo následne bez toho, aby sa časovo prekryvali; v takom prípade je pre existenciu príčinnej súvislosti nevyhnutné, aby reťazec postupne nastupujúcich príčin a následkov bol vo vzťahu ku vzniku škody natoľko prepojený (prvotná príčina bezprostredne vyvolala ako následok príčinu inú, a tá postupne prípadne príčinu ďalšiu), že už z pôsobenia prvotnej príčiny je možné vyvodiť vecnú súvislosť so vznikom škodlivého následku. Na druhej strane reťazec príčin nezakladá príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody vtedy, keď vstupuje do deja iná, na nesprávnom úradnom postupe nezávislá skutočnosť, ktorá pre vznik škody je rozhodujúca (a to s odkazom na názor vyplývajúci z publikácie *Zodpovednosť za škodu pri výkone verejnej moci*, autora P. Vojteka, Nakladateľství C.H.Beck, 2012). Odvolací súd taktiež uviedol, že príčinná súvislosť musí byť vždy s istotou zistená a preukázaná, pričom dôkazné bremeno preukázania príčinnej súvislosti zaťažuje žalobcu. Mal za to, že súd prvej inštancie pokiaľ vychádzal z toho, že existoval nesprávny úradný postup štátu nedostatočným spôsobom uskladnenia záznamu, svoj názor realizoval bez bližšieho rozvinutia svojich úvah v tomto smere. Pre ustálenie vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci musia byť splnené všetky zákonné predpoklady, okrem vzniku nemajetkovej ujmy alebo škody nesprávny úradný postup aj príčinná súvislosť medzi nimi, čo však v prejednávanej veci splnené nebolo. Preto posudzujúc zistený skutkový stav žalobu zamietol a rozhodol o nároku na náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania, vychádzajúc z úspechu žalovaného vo veci.

3. V dôsledku dovolania žalovaného proti rozsudku odvolacieho súdu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp.zn. 1Cdo/72/2020-349 z 27.04.2022 rozsudok Krajského súdu v Prešove z 03.12.2019 sp.zn. 9Co/65/2019 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že odvolací súd bez zopakovania dokazovania, ktoré iba prehodnotil, zmenil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie a odlišne posúdil skutkový stav prejednávanej veci. Neboli tým rešpektované procesné práva žalobcu zaručené právom na spravodlivý proces. Podľa dovolacieho súdu bola dovolateľom dôvodne namietaná aj nepreskúmateľnosť rozsudku odvolacieho súdu.

4. Podľa § 455 Civilného sporového poriadku ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu.

5. Predmetom konania je žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie sumy 10.000,- eur, ktorá má predstavovať nemajetkovú ujmu, ktorá mala žalobcovi podľa jeho tvrdenia vzniknúť tým, že videozáznam, ktorý bol vyhotovený pri jeho dychovej skúške na alkohol dňa 15.09.2015 bol nezákonne

skopírovaný a dňa 30.12.2016 neoprávnene zverejnený na internetovej sieti z nezistenej IP adresy na stránkach www.youtube.com s názvom „ta skade paru zoberem“. Neoprávneným zverejnením videozáznamu malo dôjsť k neoprávnenému zásahu do osobnosti žalobcu, za čo podľa žalobcu zodpovedá žalovaný z dôvodu nesprávneho úradného postupu. Keďže bol povinný zabezpečiť také podmienky, aby neboli zverejňované a zneužívané videozáznamy, ktoré boli zadovážené pri výkone služby, porušením tejto zákonnej povinnosti žalovaného malo dôjsť k zosmiešneniu osoby žalobcu pred širokou verejnosťou a poškodeniu jeho dôstojnosti a cti, ako aj dôstojnosti a cti jeho rodiny.

6. Podľa § 9 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 4 tohto zákona - Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

7. Žalobca uplatnil nárok voči žalovanému na tom skutkovom základe, že dňa 15.09.2015 bol pri činnosti príslušníkov Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove vyhotovený videozáznam, pričom tento útvar policajného zboru podľa žalobcu dôsledne nezabezpečil uskladnenie tohto záznamu a záznam neznáma osoba uverejnila na internete. V dôsledku toho mala žalobcovi vzniknúť nemajetková ujma. Záznamom bol verejne spoločnosťou zosmiešnený. Súd prvej inštancie mal za relevantnú príčinu vzniku nemajetkovej ujmy, ktorá mala žalobcovi vzniknúť ním uplatnený žalobný argument o nedostatočnom zabezpečení uskladnenia záznamu bez bližšej identifikácie, resp. vyhodnotenia toho, v akom zmysle malo ísť o priamu bezprostrednú a nesprostredkovanú príčinu tvrdenej nemajetkovej ujmy na strane žalobcu. Zostalo pritom nepreukázaným, kto záznam s podobizňou, resp. zachyteným správaním žalobcu na internetových stránkach uverejnil a následne mal rozšíriť, navyiac ak záznam bol uverejnený, ako žalobca tvrdil, z neznámej IP adresy. Z uvedeného je zrejmé, že nie je možné konštatovať také zhodnotenie skutkového stavu zisteného z dôkazov produkovaných žalobcom, z ktorého by bolo možné prijať nepochybný a nespochybniteľný záver o tom, že je to žalovaný, ktorý by mal zodpovedať za ujmu, ktorá mala žalobcovi vzniknúť. Záver súdu je založený na nepodložených úvahách, z ktorého dôvodu je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, čo je v rozpore so zásadou spravodlivého procesu. Odvolací súd preto, majúci za to, že odvolacie dôvody, ktorými žalovaný argumentoval boli danými, rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Súd prvej inštancie vec v priebehu ďalšieho konania opätovne prejedná a rozhodne. Posúdi a vyhodnotí výsledky procesnej aktivity tej strany sporu, ktorú zaťažovalo v súvislosti s prejednáváním nárokom bremeno tvrdenia a bremeno dôkazné, ktorým bol žalobca a výsledky procesnej aktivity vyhodnotí. Vezme zreteľ na to, že bezprostrednou príčinou vzniku nemajetkovej ujmy na strane žalobcu v reťazci príčin, na ktorých žalobca založil dôvody žaloby, mohlo byť iba uverejnenie záznamu na internetových stránkach a následne rozšírenie tohto záznamu. Pokiaľ zotrvá na svojom názore, že údajné nedostatočné zabezpečenie uskladnenia záznamu je tou bezprostrednou príčinou vzniku nemajetkovej ujmy na strane žalobcu, uvedie v čom bola táto skutočnosť pre vznik ujmy žalobcu rozhodujúcou. Vezme zreteľ na to, že príčinná súvislosť je kategóriou objektívnej povahy. K jednej príčine sa môžu pripojiť aj iné, vtedy sa rozlišuje kumulatívna kauzalita a konkurujúca si kauzalita. Platí, že nespravodlivým je, ak by škodca mal zodpovedať za výsledok, ktorý nemohol anticipovať. Zaoberať sa bude tým, že reťazenie viacerých príčin a následkov treba chápať nielen vo vecnej postupnosti, ale aj časovej (Najvyšší súd Českej republiky 32Cdo/192/2007 z 26.3.2008). Ak viac skutočností spolupôsobilo pri vzniku škody, je podstatné určiť, či pôvodná skutočnosť je tou skutočnosťou, bez ktorej by nedošlo ku škodlivému následku, alebo či k tejto skutočnosti pristúpila nová skutočnosť, ktorá, bez ohľadu na pôvodné skutočnosti, samostatne pôsobila ako príčina škody. Platí tiež, že pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má zásadný význam otázka, v čom spočíva škoda (ujma), za ktorú sa požaduje náhrada. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmom poškodeného (ako vznikla) a konkrétnym

konaním škodcu (ak je protiprávne) sa zisťuje príčinná súvislosť (Najvyšší súd Českej republiky sp.zn. 32Cdo/2749/2007 z 27.08.2008).

9. V novom rozhodnutí rozhodne taktiež o nároku na náhradu trov celého konania, t.j. prvoinštančného, odvolacieho ako aj dovolacieho (§ 396 ods. 3, § 453 ods. 3 CSP).

10. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.